

Publicerad 2006-05-18 21:02 av sammyboy

Faller

Jag faller, landar med ansiktet i asfalten
känner hur tanden värker, känner hur läppen sakta växer
men kärleken plågar mitt hjärta och smärtorna drivs sakta bort.

det finns mycket smärta i livet
men jag inser att det är värt det,
för lyckan jag känner när jag är med dig
väger upp allt.

jag Kommer alltid att vända mig om när jag hör din röst
kommer att försätta titta in i dina ögon och sedan le
för i dina vackra ögon kan man finna tröst.
jag fortsätter att tappa andan varje gång vi möts

För när du går in i rummet där jag finns så slutar hjärtat att slå,
jag slutar att andas, men jag funkar ändå.
jag behöver inga livsviktiga organ när jag är med dig,
men när du sedan går så känns det tungt att andas igen.
att inte se dig. att känna hur pulsen ökar från 100 till 1000.
Allt jag vill är att få kalla dig min. ingen liten önskan.
~~som att vilja resa till solen, eller bosätta sig i vattnet. Omöjligt, än så länge..~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sammyboy med Poeter.se id #8289 innehar upphovsrätten